

KOSMISKAIS KONFLIKTS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mt. 13:24–27, 1. Moz. 1:31, Ēc. 28:12–19, Jes. 14:12–15, Mt. 4:1–11, Jņ. 8:44, 45.

ATMIŅAS PANTS:

“Un Es celšu ienaidu starp tevi un sievu, starp tavu dzimumu un sievas dzimumu. Tas tev sadragās galvu, bet tu viņam iekodīsi papēdī” (1. Moz. 3:15).

Bībeles teoloģijas pamatā ir liels konflikts starp Kristu un sātānu. Lai gan ideja par kosmisku konfliktu starp Dievu un Debesu būtnēm, kas ir kritušas un sacēlušās pret Dievu, ir ievērojams Svēto Rakstu motīvs (Mt. 13:24–30, 37–39; Atkl. 12:7–10) un arī ir bieži sastopams, lielākajā daļā kristīgo tradīciju kristieši noraida vai neņem vērā šo konceptu.

Tomēr no Bībeles viedokļa kosmiskā konflikta tēma, kurā Dieva valstībai pretojas velns un viņa eņģeļi, nav tāda, kuru mēs varam atstāt novārtā, nepalaižot garām daudz ko no tā, par ko runā Bībeles stāsti. Evaņģēliji vien ir pilni ar atsaucēm uz velnu un dēmoniņiem, kas pretojas Dievam.

Sākot ar šo nedēļu, mēs aplūkosim, kā saskaņā ar dažiem būtiskiem Bībeles pantiem varētu atbildēt uz diviem šādiem jautājumiem:

- (1) Kur Svētie Raksti māca, ka starp Dievu un sātānu pastāv kosmisks konflikts?
- (2) Kāda ir konflikta būtība – saskaņā ar Svētajiem Rakstiem?

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 1. martā.

To ienaidnieks darījis

Izlasi Mt. 13:24–27. Kā šī līdzība palīdz mums izprast ļaunumu mūsu pasaulē? _____

Jēzus stāsta par kādu zemes īpašnieku, kurš savā laukā sējis tikai labas sēklas. Tomēr starp kviešiem izaug nezāles. To ieraugot, saimnieka kalpi viņam jautā: “Kungs, vai tu neesi labu sēklu sējis savā tīrumā? No kurienes tad radusies nezāle?” (Mt. 13:27) Šis ir līdzīgs mūsdienās bieži uzdotajam jautājumam par ļaunuma problēmu: ja Dievs pasauli radīja pilnīgi labu, kāpēc tajā ir ļaunums?

Izlasi Mt. 13:28–30, ņemot vērā Kristus skaidrojumu Mt. 13:37–40. Kā tas arī atklāj kosmiskā konflikta būtību? _____

Kungs atbild uz sava kalpa jautājumu: “To ienaidnieks darījis” (Mt. 13:28). To, kurš “sēj labo sēklu”, Jēzus vēlāk identificē kā “Cilvēka Dēlu”, kas ir pats Jēzus (Mt. 13:37), un paskaidro, ka “tīrums ir pasaule” (Mt. 13:38) un “ienaidnieks, kas to sējis,” ir “velns” (Mt. 13:39), kas skaidri attēlo kosmisko konfliktu starp Kristu un sātānu. Kāpēc pasaulē ir ļaunums? Ļaunums ir ienaidnieka (velna) darbības rezultāts, kurš pretojas saimniekam. “To ienaidnieks darījis” (Mt. 13:28).

Tomēr šī atbilde izraisa papildu jautājumu: “Vai gribi, ka mēs ejam to izravēt?” Citiem vārdiem sakot, kāpēc gan neizraut ļaunumu nekavējoties? “Nē,” saimnieks atbild, “ka jūs, nezāli ravēdami, neizplūcat reizē arī kviešus. Lai aug abi kopā līdz pļaujamam laikam” (Mt. 13:29, 30; salīdziniet ar Mk. 4:29). Saskaņā ar šo līdzību Dievs beidzot pieliks punktu ļaunumam, taču priekšlaicīga tā izravēšana izraisītu neatgriezeniskas blaknes, kaitējot labajam.

Kādas ir dažas briesmas, mēģinot jau tagad izravēt nezāles no kviešiem? Kāpēc tajā pašā laikā tas nenozīmē vienkārši ignorēt ļaunumu, ar ko mums jāstopas? _____

Konflikta rašanās uz Zemes

Paralēli līdzībā izteiktajam jautājumam par to, kāpēc tīrumā ir slikta sēkla, ja saimnieks iesēja tikai labu sēklu, ir vēl cits jautājums: ja Dievs pasauli radīja pilnīgi labu, kā tad šeit radās ļaunums?

Izlasi 1. Moz. 1:31. Ko Dieva vārdi atklāj par radītās pasaules stāvokli, kad Dievs pabeidza radīšanas procesu, un kāpēc šī atbilde ir svarīga? _____

Kad Dievs beidza radīt pasauli, saskaņā ar 1. Moz. 1:31 tā bija "ļoti laba". Mēs lasām, ka uz Dieva radītās planētas nebija ne miņas no ļaunuma. Kā tad ļaunums ienāca cilvēku dzīvē?

Izlasi 1. Moz. 3:1–7. Ko šis teksts mums stāsta par to, kā ļaunums nokļuva šeit uz zemes? Kā tas izgaismo kosmiskā konflikta būtību? (Sk. arī Atkl. 12:7–9.) _____

Šajā stāstījumā mēs redzam melus par Dieva raksturu, ko bija izdomājusi čūska, kas Atkl. 12:7–9 identificēta kā pats velns ("senā čūska" [NKJV]). Čūska vispirms izmantoja jautājumu, lai apšaubītu Dieva pavēli, gandrīz apgriežot otrādi to, ko Dievs bija pavēlējis. Tad čūska tieši apstrīdēja to, ko Dievs bija teicis, sakot levai: "Tu noteikti nemirsi" (1. Moz. 3:4, NKJV).

Kāds – vai nu čūska, vai Dievs – meloja levai, kurai nu bija jāizdara izvēle – ticēt čūscai vai Dievam.

Šeit un citviet Svētajos Rakstos konflikta būtība galvenokārt ir tajā, kam ticēt, kas ir neatņemami saistīts ar mīlestību. Un tas ir tāpēc, ka jūsu uzskati par kādu personu (kāda tā ir un vai var tai uzticēties) dziļi ietekmē to, vai jūs mīlēsiet šo personu un uzticēsieties tai – šajā gadījumā vai ieklausīsieties, ko Dievs jums saka.

Izlasi 1. Moz. 3:15. Dieva teiktais čūscai, ka sievietes pēcnācējs, atsaucoties uz Mesiju, sagraus čūskas galvu, bieži tiek saukta par pirmo labo vēsti Svētajos Rakstos ("protoevangelium"). Kā tas gan pastiprina konflikta realitāti, gan sniedz mums cerību? _____

Debesu strīdu izcelsme

Jau pats Bībeles sākums (1. Moz. 1.–3. nodaļa) parāda, ka ļaunums pastāvēja jau pirms Ādama un levas krišanas. Konceptuāli “ļaunums” jau ir ietverts “labā un ļaunā atziņas koka” nosaukumā (1. Moz. 2:9, 17). Tad čūska apsūdz Dievu melos, lai gan patiesībā čūska ir tā, kas melo. Čūskas esamība (Atkl. 12:9) kopā ar tās meliem parāda ļaunuma realitāti. Tādējādi pat Ēdenē pirms grēkā krišanas ir redzama ļaunuma klātbūtne.

Izlasi Ec. 28:12–19, ņemot vērā 2. Moz. 25:19, 20. Kāda ir šīs būtnes krišanas būtība?

Saskaņā ar šo fragmentu ļaunuma izcelsme un kosmiskais konflikts sākās Debesīs.

Pirms krišanas būtne, kas kļuva pazīstama kā sātans, bija sedzošais ķerubs. Papildus tam, ka viņš tika identificēts kā šis ķerubs, viņš bija “pilnības paraugs, pilns gudrības un apveltīts ar vispilnīgāko skaistumu” un bija “Ēdenē, Dieva dārzā” (Ec. 28:12, 13). Nevienu no šīm lietām nevar teikt par Tīras ķēniņu (vai jebkuru citu cilvēku). Tāpēc mēs zinām, ka mums šeit ir dots ieskaits Lucifera krišanā.

Izlasi Jes. 14:12–15. Kādu papildu gaismu tas sniedz par lielās cīņas izcelsmi? _____

Saskaņā ar Jes. 14. nodaļu Lucifers nolēma paaugstināt sevi un padarīt sevi līdzīgu Dievam. Šis pants papildina to, ko mēs lasījām Ec. 28. nodaļā, ka viņa “sirds bija palikusi lepna” viņa “skaistuma” dēļ (Ec. 28:17), lai gan viņam vajadzēja pagodināt Dievu, kas viņu bija darījis skaistu. Tā vietā viņš kļuva lepns. Vēl ļaunāk, savā lepnumā viņš nolēma ieņemt Dieva vietu un apmelot Viņu. Ebreju vārds “tirgošanās” Ec. 28:16 nozīmē arī “apmelošanu”, kas ir norāde uz to, kā sātans darbosies pret Dievu un arī pret mums.

Kā mēs izprotam faktu, ka Lucifers, kurš vēlāk krita, sākotnēji bija “nevainojams .. no tās dienas”, kad viņš tika radīts, “līdz viņā tika atrasta netaisnība” (Ec. 28:15)? Kā gan nevainojama būtne varētu krist, ja vien jēdziens “nevainojams” neietver patiesu morālu brīvību? _____

Ja tu mani pielūgsi

Sātana centieni uzurpēt Dieva troni ir atklāti arī Mateja evaņģēlija 4. un Lūkas 4. nodaļā atrodamajā stāstā par kārdināšanām. Jēzus un kārdinātāja pārsteidzošajā tikšanās reizē daudz kas atklājas par konflikta būtību. Šeit mēs redzam realitāti lielajā cīņā starp Kristu un sātanu, taču tā ir izspēlēta koncentrētā un spilgtā veidā.

Izlasi Mt. 4:1–11. Kā šeit atklājas lielās cīņas starp Kristu un sātanu realitāte? _____

Gars bija „vedis” Jēzu tuksnesī ar skaidru mērķi – lai Jēzus “taptu velna kārdināts” (Mt. 4:1). Pirms šīs iepriekš noliktās tikšanās Jēzus bija 40 dienas gavējis. Kad velns nāca, viņš kārdināja Jēzu pārvērst akmeņus maizē, izmantojot savā labā Jēzus milzīgo izsalkumu. Taču Jēzus šim kārdinājumam pretojās ar Svētajiem Rakstiem, un sātana viltība neizdevās.

Tad, cenšoties panākt, lai Jēzus rīkotos pārgalvīgi, velns kārdināja Viņu mesties lejā no tempļa virsotnes. Sātans sagrozīja Rakstus, lai pateiktu – ja Jēzus patiesi būtu Dieva Dēls, eņģeļi Viņu aizsargātu. Bet Jēzus atkal stājās pretī kārdinājumam ar pareizi lasītiem Svētajiem Rakstiem.

Trešais kārdinājums skaidri atklāja, ko velns cenšas paveikt. Viņš vēlējās, lai Jēzus viņu pielūdz. Sātans mēģināja uzurpēt pielūgsmi, kas pienākas vienīgi Dievam.

Lai to izdarītu, viņš parāda Jēzum “visas pasaules valstības un to godību” un pēc tam apgalvo: “To visu es Tev gribu dot, ja Tu, zemē mezdamies, mani pielūgsi” (Mt. 4:8, 9). Patiešām, Lk. 4:6, pantā, kas ir paralēls Mateja evaņģēlijam, velns apgalvo: “Es Tev došu visu šo varas pilnību un šo godību, jo tā man nodota, un, kam es gribu, tam es to varu dot” (Lk. 4:6).

Atkal Jēzus pretojas kārdinājumam ar Rakstiem, un atkal sātans piedzīvo neveiksmi.

Visos trīs gadījumos, lai aizstāvētos pret ienaidnieka uzbrukumiem, Jēzus izmantoja Rakstus.

*Ef. 6:12 atgādina, ka “ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā”.
Lai gan mums nevajadzētu dzīvot bailēs, kāpēc mums vienmēr jāatceras apkārt notiekošās cīņas realitāte? _____*

Kosmiskā konflikta būtība

Mēs esam izlasījuši dažus pantus, kas māca par kosmisko konfliktu starp Dievu un sātanu. Bet kā šāds konflikts vispār iespējams? Kā kāds varētu stāties pretī visvarenajam Dievam? Ja kosmiskais konflikts būtu saistīts tikai ar spēka pārsvaru, tas būtu beidzies jau pirms tā sākuma. Tam jābūt cita veida konfliktam. Patiešām, Svētie Raksti atklāj, ka konflikts ir strīds par Dieva raksturu – konflikts par apmelojošiem apgalvojumiem, ko velns izvirzījis pret Dievu, ka (cita starpā) Viņš nav līdz galam labs un mīlošs. Šādas pretenzijas nevar uzvarēt ar varu vai brutālu spēku, bet gan salīdzinot abas karojošās puses.

“Cīņā pret grēku Dievs varēja izmantot tikai taisnību un patiesību. Sātans izmantoja to, ko Dievs nevarēja, – glaimus un viltu. Viņš centās sagrozīt Dieva vārdus un eņģeļu priekšā nepareizi parādīt Viņa valdības plānus, apgalvodams, ka, pakļaujot Debesu iedzīvotājus likumiem un noteikumiem, Dievs nav rīkojies taisni; ka, prasot no Saviem radījumiem padevību un paklausību, Viņš pats centies paaugstināties. Tāpēc Debesu iedzīvotājiem un arī visu citu pasaulu iemītniekiem vajadzēja pierādīt, ka Dieva valdība ir taisnīga un Viņa likumi pilnīgi. Sātans bija radījis iespaidu, it kā viņš meklētu Universa labklājību. Tāpēc visiem vajadzēja iepazīties ar varmākas īsto raksturu un nolūkiem. Viņam tika dots laiks, lai sevi izteiktu bezdievīgajos darbos.” (Elena Vaita “Lielā cīņa” 498. lpp.)

Izlasi Jņ. 8:44, 45, ņemot vērā Atkl. 12:7–9. Ko šie panti atklāj par velna raksturu un viņa stratēģiju? _____

Velna plāns jau no paša sākuma ir bijis mēģināt likt radītajām būtnēm noticēt, ka Dievs patiesībā nav taisnīgs un mīlošs un ka Viņa bausība viņus nomāc un kaitē. Nav brīnums, ka Jēzus velnu dēvē par “meli un melu tēvu” (Jņ. 8:44). Turpretim Jēzus nāca, lai “liecinātu par patiesību” (Jņ. 18:37) un tiešā veidā stātos pretī sātana meliem un apvainojumiem, uzvarot un galu galā iznīcinot velnu un viņa spēku (1. Jāņa 3:8, Ebr. 2:14).

Atkl. 12:9, 10 sātans ir norādīts kā 1) “senā čūska” (NKJV), 2) kā tas, kurš Debesu tiesā apsūdz Dieva tautu, un 3) kā pūķis, kas pieviļ pasauli. Vārds, kas tulkots kā “velns”, grieķu valodā nozīmē “apmeloņtājs”, vēlreiz parādot, ka konflikta būtība ir saistīta ar uzskatiem, tostarp priekšstatu par Dieva raksturu.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Lielā cīņa” nodaļu “Ļaunuma izcelsme” (492.–504. lpp.).

“Rakstos nekas nav uzsvērts skaidrāk par to, ka Dievs nekādā veidā nav atbildīgs par grēka rašanos, ka nav notikusi nekāda patvaļīga dievišķās žēlastības atraušana un ka Debesu pārvaldības sistēmā nav bijis kāds trūkums, kas dotu iemeslu sacelšanās sākumam. Grēks ir kā iebrucējs, kura klātbūtnei nav pamatota iemesla. Tā ir mistērija; to attaisnot nozīmētu aizstāvēt. [...] Ja to tūlīt izbeigtu, citi Dievam kalpotu, vairāk baiļu dzīti nekā mīlestībā. Krāpnieka iespajds nebūtu pilnīgi iznīcināts un sacelšanās gars – galīgi novērst. Ļaunumam vajadzēja ļaut nobriest. Lai uz mūžīgiem laikiem nodrošinātu Universa labklājību, sātānam vajadzēja vēl pilnīgāk atklāt savus principus, līdz visas radītās būtnes patiesā gaismā ieraudzītu pret dievišķo vadību viņa vērstās apsūdzības, tā ka Dieva taisnība un žēlastība, kā arī Viņa likumu nemainīgums vairs nekad netiktu apšaubīts.” (Elena Vaita “Lielā cīņa” 492., 493., 499. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Daudzi cilvēki brīnās, kā tāda bezgrēcīga būtne kā Lucifers varēja pēkšņi sagrēkot. Kāpēc grēks ir tik “noslēpumains” un “neattaisnojams”? Kā var izskaidrot šo pirmo grēku, to neattaisnojot? Tas ir, kāpēc izskaidrot tā izcelsmi būtu tas pats, kas attaisnot?
2. Kāpēc Dievs vienkārši uzreiz nepārtrauca sātana eksistenci? Kāpēc Ļaunumam “jāļauj nobriest”? Kā tas var “uz mūžīgiem laikiem nodrošināt Universa labklājību”?
3. Kāpēc ir tik svarīgi saprast, ka konflikts starp Dievu un sātānu nav tikai par varu, bet gan cita veida konflikts? Kā konflikts par raksturu iegūst tādu perspektīvu, kādu konflikts tikai par varu nespētu iegūt?
4. Kā izpratne par konflikta būtību atvelk priekškaru, precīzāk sakot, kā jūsu dzīve varētu būt kosmiskā konflikta miniatūra? Kā jūs (varbūt pat šobrīd) piedzīvojat šī konflikta realitāti? Kā jums vajadzētu reaģēt, lai parādītu, kurā pusē jūs patiešām esat?